

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЦЕНТРАЛЬНОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ

Факультет економіки та менеджменту
Кафедра «Економіка, менеджмент та комерційна діяльність»

«СУСПІЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ТЕОРІЇ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ»
МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ
до вивчення дисципліни
для студентів денної та заочної форм навчання
спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування»
спеціалізація (освітня програма) «Публічне управління та адміністрування»

Кропивницький 2018

СУСПІЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ТЕОРІЇ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

Методичні рекомендації до вивчення дисципліни для студентів денної та заочної форм навчання спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування», спеціалізація (освітня програма) «Публічне управління та адміністрування» навчання / Укл. Глевацька Н.М. – Кропивницький: ЦНТУ, 2018. – 32 с.

Рецензенти – кандидат педагогічних наук, доцент Липчанський В.О.
кандидат економічних наук, доцент Ткачук О.В.

Укладач: Н.М. Глевацька - к.е.н., доцент кафедри «Економіка, менеджмент та комерційна діяльність».

Затверджено на засіданні кафедри економіки праці та менеджменту протокол № 1 від “20 ” червня 2018 року.

Кафедра «Економіка, менеджмент та комерційна діяльність».

©Глевацька Н.М. укладач,
«Суспільно-економічні теорії
публічного управління» Методичні
вказівки до вивчення дисципліни,
2020
©Електронний варіант, ЦНТУ, 2020

ЗМІСТ

Вступ

Опис навчальної дисципліни

Мета та завдання навчальної дисципліни

Програма навчальної дисципліни

Структура навчальної дисципліни

Теми та плани лекційних занять

Теми та плани семінарських занять

Самостійна робота

Індивідуальна робота

Методи навчання

Методи контролю

Критерії оцінювання модульного контрольного тестування

Перелік рекомендованої літератури для вивчення дисципліни

1.Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Галузь знань, напрям підготовки, освітній рівень	Характеристика навчальної дисципліни	
		денна форма навчання	заочна форма навчання
Кількість кредитів – 4	Галузь знань <u>074 «Публічне управління та адміністрування»</u> (шифр і назва)	Загальної підготовки; Професійної підготовки; Вибіркова	
Загальна кількість годин - 120	Спеціальність: Спеціалізація (освітня програма) <u>«Публічне управління та адміністрування»</u>	Рік підготовки	
		1-й	-й
		Семестр	
		1-й	-й
Тижневих годин навчання: аудиторних – 42 самостійної роботи студента –48	Освітній рівень: бакалавр	Лекції	
		28 год.	год.
		Практичні, семінарські	
		14 год.	год.
		Лабораторні	
		год.	год.
		Самостійна робота	
		48 год.	год.
		Вид контролю:	
		екз.-30год.	

1. Мета та завдання навчальної дисципліни

Для організації та розвитку системи державного управління в Україні потрібно вирішити широке коло питань, які пов'язані з формуванням нашої демократичної держави з розвинутою ринковою економікою та системою соціальних стандартів і гарантій для кожного українця незалежно від місця проживання.

Національний та зарубіжний історичний досвід займає окреме місце у процесі налагодження ефективної системи управління в демократичній державі на всіх її рівнях.

Упровадження демократичних засад в систему публічного управління потребує подальшого правового регулювання діяльності органів державної влади та управління, особливо на місцях, а також інституту місцевого самоврядування як одного з найголовніших елементів публічного управління, розвитку громадянського суспільства.

«Суспільно-економічні теорії публічного управління» — одна з дисциплін, що належить до тих, які створюють основну базу знань, необхідну для ефективної підготовки фахівців з публічного управління та адміністрування, в галузі публічного управління та адміністрування.

Мета вивчення дисципліни - є ознайомлення студентів із сутністю суспільно-економічних теорій публічного управління в умовах ринкової економіки. В процесі викладання цієї дисципліни студенти знайомляться з публічним управлінням. Розглядаються фундаментальні питання розвитку публічного управління в сучасних умовах. Надати слухачам теоретичні знання та виробити в них практичні навички опрацьовувати й обґрунтовувати конкретні пропозиції, які стосуються актуальних проблем публічного управління та адміністрування, місцевого самоврядування і державної служби. Теоретичні питання пов'язуються з практикою публічного управління в сучасних умовах.

Завдання:

- створити відповідний категорійний апарат;
- узагальнення теоретичних засад у сфері публічного управління, розуміння основних тенденцій та напрямів їх еволюції;
- визначення суті, законів, принципів і механізмів публічного управління в розвитку суспільства;
- опанування основами методології, технологіями та процедурами публічного управління об'єктів публічної сфери;
- дослідження роботи представників школи наукового управління;
- опанування теорії бюрократії державного управління;
- опанування розробки й застосування соціально-психологічних аспектів менеджменту;
- дослідження психологічних мотивів поведінки людей у процесі виробництва, «групові відносини», «групові норми», проблеми

«конфлікту і співробітництва», «комунікаційні бар'єри», «неформальна організація»;

- опанування відображати певні логічні процеси за допомогою математичних символів та залежностей.
- узагальнення теоретичних засад у сфері публічного управління, розуміння основних тенденцій та напрямів їх еволюції;
- визначення суті, законів, принципів і механізмів публічного управління в розвитку суспільства.

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен знати:

- категоріальний апарат економічної теорії, проблеми та принципи діяльності економіки сьогодення з урахуванням еволюційного чинника та специфіки економіки сучасної України;
- предметну сферу і методологічну основу публічного управління;
- перспективні наукові напрями розвитку публічного управління;
- закони, принципи та механізми публічного управління.

Структурно логічна схема підготовки бакалавра.

Суспільно-економічні теорії публічного управління є фундаментальною економічною дисципліною і є методологічним фундаментом вивчення усіх подальших економічних дисциплін

Програма навчальної дисципліни

Тема 1. Публічне управління: поняття та наукові засади. Принципи і закони публічного управління

Метою лекції є надання лектором та отримання студентами теоретичних положень про поняття, зміст, принципи, ознаки публічного адміністрування, про зв'язок публічного адміністрування та публічного управління з огляду на реформування системи, принципів та призначення сучасного адміністративного права.

Тема 2. Школа наукового управління

Школа «наукового менеджменту» Ф. Тейлор. «Відрядна система», «Цеховий менеджмент» (1903) і «Принципи наукового менеджменту» (1911). Г. Гант (1861-1919). «Праця і доход» (1910), «Промислове керівництво» (1916), «Організація праці» (1919). Усвідомлення провідної ролі людського фактора в промисловості.

Подружжя Ф. Гілбрет (1878-1924) і Л. Гілбрет (1878-1972) питання вивчення фізичної роботи у виробничих процесах, можливість збільшення випуску продукції за рахунок зменшення зусиль, затрачених на виробництво. «Вивчення рухів» (1911) і «Психологія управління» (1916).

М. Фоллет (1868-1933) соціальні відносини в малих групах. "Творчий досвід" (1924), "Енергійне адміністрування" (1941), "Свобода і підлеглість" (1949).

Г. Хопф (1882-1949) "Менеджмент і оптимум" (1935).

О. Шелдон - "Філософія управління" (1923). Принципи управління А. Файоля. А. Файоль, класифікація вивчення менеджменту

Тема 3. Теорія бюрократії державного управління.

Теорія бюрократії державного управління. «Ідеальна бюрократія М. Вебера». Шість основних принципів бюрократичних систем. Поділ політичної й управлінської сфери, В. Вільсон. Дихотомія політики й адміністрування. Існують три основні аспекти даної дихотомії.

Науковий менеджмент значно вплинув на практику публічного адміністрування й урядові дослідження, оскільки домінував у публічному адмініструванні, починаючи з 1910 року, і допоміг викристалізуватися йому як академічній сфері.

Тема 4. Школа людських відносин

Створенням школи людських стосунків: Мері Паркер Фолет та Елтона Мейо. Розробка й застосування соціально-психологічних аспектів менеджменту. Основоположниками цієї школи можна назвати вчених Елтона Мейо (1880-1949), Вальтера Ділла Скотта (1869-1955), Мері Паркер Фоллетт (1868-1933), Абрахама Маслоу (1908-1970), П. М. Кержінцева (1881-1940) та інших. Американські авторитети в галузі менеджменту Г. Кунц і С. О'Доннел. Виникнення школи пов'язано з публікацією результатів досліджень у Хоторн (штат Іллінойс, США) на підприємстві Western Electric в 1927–33 роках.

Концепція людських відносин обумовила в подальшому розвиток «менеджменту участі» («патисипативного менеджменту»), «виробничої психології», ергономіки. Предметом дослідження даної школи стали психологічні мотиви поведінки людей у процесі виробництва, «групові відносини», «групові норми», проблеми «конфлікту і співробітництва», «комунікаційні бар'єри», «неформальна організація».

«Школа людських відносин» Е. Мейо (1880-1949).

Дослідження Абрахама Маслоу, змістовна теорія ієрархії потреб людини. Д. Мак-Грегор "Людський бік підприємства", "теорія мотиваційної гігієни" Ф. Герцберга. Дуглас Мак-Грегора Теорія "Х", концепція теорії "У".

Тема 5 Біхевіористична школа, наука поведінку

Біхевіоризм - наука про поведінку. «Школа поведінкових наук (біхевіористська школа)». Засновником школи вважають американського

дослідника Б.-Е. Торндайка, а назва запропонована американцем Дж. Вотсоном у 1913 р.

Найвизначніші представники американські психологи А. Маслоу, Кріс Арджиріс (нар. 1925), Девід Мак-Клелланд (нар. 1917), Д. Мак-Грегор, Ф. Герцберг та ін.

Партисипативний (англ. participant — участь) менеджмент — менеджмент, оснований на широкій участі працівників організації в процесі управління.

Представники поведінсько-біхевіористського напрямку: Дж. Уотсон, Кріс Арджиріс, Ренсіс Лайкерт, Дуглас МакГрегор та Фредерік Герцберг.

Основоположник біхевіоризму Дж. Уотсон. Формула «SR» (стимул-реакція). Для біхевіористів співвідношення SR стало одиницею поведінки.

Тема 6. Школа науки управління, або кількісний підхід

Кількісний підхід (школа науки управління) (1950 рр. – наш час). Найбільш відомими представниками цієї школи є Д. Мрач, Г. Саймон, Р. Акофф, Д. Вудворд, Д. Томпсон, Н. Лоуренс. Теоретики цієї школи розглядали управління як систему математичних моделей та процесів.

В основу кількісної школи покладено ідею про те, що управління є певним логічним процесом, який можна відобразити за допомогою математичних символів та залежностей.

Модель – це форма зображення реальності. Звичайно, модель спрощує реальність або зображує її абстрактно. Моделі полегшують розуміння складностей реальності. Процедури перетворення даних повинні бути досить зрозумілими і докладними, щоб будь-який аналітик міг отримати на підставі однакових даних одні й ті ж результати.

Школа менеджменту, в основу якої покладені кількісні дослідження (Акофф Рассел, С. Бір, А. Гольберген, Л. Клейн). Елементи сучасних підходів до менеджменту.

Системний підхід в 60-70-ті роки ХХ ст.. Ситуаційний підхід.

Кількісні методи - "дослідження операцій". Термін "операція".

І.Є. Ложкін та Д.В. Гребельський. Термін "дослідження операцій", або «операційне дослідження»,

Модель ситуації.

Виокремлюють три базові типи моделей: фізична, аналогова і математична.

Дорожня карта. Продуктова дорожня карта. Дорожні карти не тільки дозволяють наочно представити інформацію про ймовірні альтернативи розвитку об'єкта управління, а й дають можливість оцінити і переосмислити його потенціал розвитку, виявити "вузькі місця", погрози і точки зростання, визначити потреби в ресурсному забезпеченні та т.д. Причини використання дорожніх карт.

Дорожнє картування починає знаходити також все більш широке застосування при державному стратегічному управлінні, допомагаючи взаємно пов'язати в часі заходи та наявні ресурси в процесі досягнення поставлених цілей.

До найбільш значимим переваг дорожнього картування слід віднести, крім наочності, його прозорість, гнучкість і варіативність.

Тема 7. Європейські школи державного управління

Темін «державно-адміністративне управління». Еволюція науки державного управління дозволяє виділити три етапи:

1. 80-і рр.. XIX ст - 1920 р.;
2. 1920 р. - 1950 р.;
3. 1950 - по теперішній час.

Основоположниками теорії державного управління прийнято вважати В. Вільсона, Ф. Гуднау і М. Вебера. Теорія адміністративно-державного управління в Німеччині. Наука державного управління у Франції.

Тема 8. Новий публічний менеджмент як одна із моделей організації системи державного управління

Ініціатором адміністративних змін і оновлення моделі управління стали політики, прем'єр-міністри і президенти.

«У пошуках ефективного управління», автори - Т. Пітерс і Р. Уотермен
Загальні принципи організації державного управління в рамках моделі «нового державного менеджменту», автори - Д. Осборн і Т. Геблер

Економічна (маркетизація) й організаційна (дебюрократизація) тенденції нового державного менеджменту. Три «е» (економія, енергійність та ефективність). Концепції Т. Пітерса і Р. Уотермена, Д. Осборна та Г. Геблера

Тема 9. Основні сучасні теорії управління суспільством

Джерела ідей управління суспільством і країною. Формування та розвиток теорій управління суспільством і країною.

Основні сектори у структурі суспільства. У XVII ст. Гуго Гроцій, Томас Гоббс, Джон Локк, Бенедикт Спіноза та ін. обґрунтовують теорії суспільної угоди та природного права, державне та суспільне управління набувають раціонального пояснення.

Основні теорії та школи управління суспільством і країною другої половини XX століття. Японський варіант людських стосунків. Соціально-інженерний та гуманітарний підходи.

Також окремо розглядають особливий підхід у публічному управлінні до інститутів та їх ролі в державному управлінні, що носить назву – «інституціоналізм» та «неоінституціоналізм». Науковці виділяють такі основні підходи до розуміння публічного адміністрування: структурно-функціональний, системний, психологічний, соціально-інженерний, гуманітарний. На сьогодні, оскільки єдиної думки між науковцями та практиками не сформовано щодо поняття «публічне адміністрування», існує певна кількість методологічних

підходів, проте основними лишаються два - соціально-інженерний та гуманітарний.

Публічне управління в контексті неокласичної теорії. Концепція раціонального вибору та «новий менеджери́зм».

Плани лекційних занять

Тема 1. Публічне управління: поняття та наукові засади. Принципи і закони публічного управління

План лекції

1. Предметна область теорії публічного управління
2. Поняття, завдання та функції публічного управління
3. Зміст публічного управління
4. Принципи публічного управління

Тема 2. Школа наукового управління

План лекції

1. Школа "наукового менеджменту" Ф. Тейлор.
2. Новаторські діяльності Г. Гантта, Ф. Гілбрет і Л. Гілбрет, М. Фоллет, Р. Робб, Г. Хопф, О. Шелдона.
3. 14 принципів управління А. Файоля.

Тема 3. Теорія бюрократії державного управління.

План лекції

1. Теорія бюрократії державного управління. «Ідеальна бюрократія М. Вебера.»
2. Поділ політичної й управлінської сфери, В. Вільсон
3. Дихотомія політики й адміністрування

Тема 4. Школа людських відносин

План лекції

1. Створенням школи людських стосунків: Мері Паркер Фолет та Елтона Мейо.
2. Дослідження Абрахама Маслоу.
3. Д. Мак-Грегор "Людський бік підприємства", "теорія мотиваційної гігієни" Ф.Герцберга.

Тема 5 Біхевіористична школа, наука про поведінку

План лекції

1. Біхевіоризм - наука про поведінку.
2. Представники поведінсько-біхевіористського напрямку: Дж. Уотсон, Крис Арджиріс, Ренсіс Лайкерт, Дуглас МакГрегор та Фредерік Герцберг.
3. Школа поведінських наук.

Тема 6. Школа науки управління, або кількісний підхід

План лекції

- 1 Кількісний підхід (школа науки управління) (1950 рр. – наш час)
2. Кількісні методи - "дослідження операцій".
3. Модель ситуації.
4. Дорожня карта.

Тема 7. Школи державного управління у Великій Британії

План лекції

1. Теорія адміністративно-державного управління у Великій Британії
- 2 Соціологічний метод державного регулювання у Великобританії
3. Економічний метод державного регулювання у Великобританії

Тема 8. Європейські школи державного управління

План лекції

1. Розвиток адміністративної науки в Німеччині
- 1.1 Теорія адміністративно-державного управління в Німеччині
2. Наука державного управління у Франції

Тема 9. Новий публічний менеджмент як одна із моделей організації системи державного управління

План лекції

1. Організація процесу державного (публічного) управління
2. “У пошуках ефективного управління”, автори - Т. Пітерс і Р. Уотермен
3. Загальні принципи організації державного управління в рамках моделі “нового державного менеджменту”, автори - Д. Осборн і Т. Геблер
4. Економічна (маркетизація) й організаційна (дебюрократизація) тенденції нового державного менеджменту
5. Три “є” (економія, енергійність та ефективність)

Тема 10. Основні теорії та школи управління суспільством і країною другої половини XX століття

План лекції

1. Джерела ідей управління суспільством і країною.
2. Формування та розвиток теорій управління суспільством і країною.
3. Основні теорії та школи управління суспільством і країною другої половини XX століття.

Тема 11. Основні сучасні теорії управління суспільством

План лекції

1. Японський варіант людських стосунків. Соціально-інженерний та гуманітарний підходи.

2. Публічне управління в контексті неокласичної теорії. Концепція раціонального вибору та "новий менеджери́зм".

4. Структура навчальної дисципліни

Назви тем	Кількість годин											
	денна форма						заочна форма					
	усього	у тому числі					усього	у тому числі				
1	2	л	п	лаб.	інд.	с. р.	8	л	п	лаб.	інд.	с. р.
Тема 1. Публічне управління: поняття та наукові засади. Принципи і закони публічного управління		3	1									
Тема 2. Школа наукового управління		3	1									
Тема 3. Теорія бюрократії державного управління.		2	1									
Тема 4. Школа людських відносин		2	1									
Тема 5. Біхевіористична школа, наука про поведінку		4	2									
Тема 6. Школа науки управління, або кількісний підхід		6	4									
Тема 7. Європейські школи державного управління		4	2									
Тема 8. Новий публічний менеджмент як одна із моделей організації системи державного управління		2	1									
Тема 9. Основні сучасні теорії управління суспільством		2	1									
ІНДЗ			-	-		-			-	-	-	
Усього годин	120	28	14			48						

6. Теми практичних занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Тема 1. Публічне управління: поняття та наукові засади. Принципи і	2

	закони публічного управління. Школа наукового управління	
2	Тема 2. Теорія бюрократії державного управління. Школа людських відносин	1
3	Тема 3 Біхевіористична школа, наука про поведінку	1
4	Тема 4. Школа науки управління, або кількісний підхід	2
5	Тема 5. Європейські школи державного управління	4
6	Тема 6. Новий публічний менеджмент як одна із моделей організації системи державного управління	2
7	Тема 7. Основні сучасні теорії управління суспільством	2
	Разом	14

Плани практичних занять

Тема 1. Публічне управління: поняття та наукові засади. Принципи і закони публічного управління. Школа наукового управління

План

1. Предметна область теорії публічного управління
2. Поняття, завдання та функції публічного управління
3. Зміст публічного управління
4. Принципи публічного управління
5. Школа "наукового менеджменту" Ф. Тейлор.
6. Новаторські діяльності Г. Гантта, Ф. Гілбрет і Л. Гілбрет, М. Фоллет, Р. Робб, Г. Хопф, О. Шелдона.
7. 14 принципів управління А. Файоля.

Тема 2. Теорія бюрократії державного управління. Школа людських відносин

План

1. Теорія бюрократії державного управління. «Ідеальна бюрократія М. Вебера.»
2. Поділ політичної й управлінської сфери, В. Вільсон
3. Дихотомія політики й адміністрування
4. Створенням школи людських стосунків: Мері Паркер Фолет та Елтона Мейо.
5. Дослідження Абрахама Маслоу.
6. Д. Мак-Грегор "Людський бік підприємства", "теорія мотиваційної гігієни" Ф.Герцберга.

Тема 3 Біхевіористична школа, наука про поведінку

План

1. Біхевіоризм - наука про поведінку.
2. Представники поведінсько-біхевіористського напрямку: Дж. Уотсон, Крис Арджиріс, Ренсіс Лайкерт, Дуглас МакГрегор та Фредерік Герцберг.
3. Школа поведінських наук.

Тема 4. Школа науки управління, або кількісний підхід

План

- 1 Кількісний підхід (школа науки управління) (1950 рр. – наш час)
2. Кількісні методи - "дослідження операцій".
3. Модель ситуації.
4. Дорожня карта.

Тема 5. Європейські школи державного управління

План

1. Теорія адміністративно-державного управління у Великій Британії
 - 1.1 Соціологічний метод державного регулювання у Великобританії
 - 1.2 Економічний метод державного регулювання у Великобританії
2. Розвиток адміністративної науки в Німеччині
 - 2.1 Теорія адміністративно-державного управління в Німеччині
3. Наука державного управління у Франції

Тема 6. Новий публічний менеджмент як одна із моделей організації системи державного управління

План

1. Організація процесу державного (публічного) управління
1. Організація процесу державного (публічного) управління
2. “У пошуках ефективного управління”, автори - Т. Пітерс і Р. Уотермен
3. Загальні принципи організації державного управління в рамках моделі “нового державного менеджменту”, автори - Д. Осборн і Т. Геблер
4. Економічна (маркетизація) й організаційна (дебюрократизація) тенденції нового державного менеджменту
5. Три “е” (економія, енергійність та ефективність)

Тема 7. Основні сучасні теорії управління суспільством

План

1. Джерела ідей управління суспільством і країною. Формування та розвиток теорій управління суспільством і країною.
2. Основні теорії та школи управління суспільством і країною другої половини ХХ століття. Японський варіант людських стосунків. Соціально-інженерний та гуманітарний підходи.
3. Публічне управління в контексті неокласичної теорії. Концепція раціонального вибору та "новий менеджеризм".

Завдання до практичних занять

Заняття 1.

Встановіть відповідність між професійними термінами та їх визначеннями

Адміністративна реформа	– урегульована норма права діяльність уповноважених органів та інших організацій, які забезпечують виконання закону, наділені публічними повноваженнями і діють у публічних інтересах, спрямована на реалізацію ефективної публічної політики
Адміністрування	– діяльність на державних політич-них посадах, професійна діяльність суддів, прокурорів, військова служба, альтернативна (невійськова) служба, дипломатична служба, інша державна служба, служба в органах влади Автономної Республіки Крим, органах місцевого самоврядування
Делеговані повноваження	– діяльність органів управління та їх посадових осіб (від лат. administro – управляю, завідаю, служу)
Державна служба	– сукупність суб'єктів публічної влади, ключовими структурними елементами якої є органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, а також інших суб'єктів, які мають повноваження забезпечувати виконання закону та здійснювати інші публічно-управлінські функції в публічних інтересах
Державне управління	– тимчасова передача для виконання від одного суб'єкта управління (органу чи посадової особи) іншому суб'єкту функцій та повноважень із збереженням у делегуючого суб'єкта права повернути їх до власного виконання та збереження за ним певного контролю за реалізацією делегованих повноважень
Державний службовець	– професійна на постійній основі діяльність громадян України, які займають посади в органах місцевого самоврядування, що спрямована на реалізацію територіальною громадою свого права на місцеве самоврядування та окремих повноважень органів виконавчої влади, наданих законом
Місцева державна адміністрація	– цілеспрямований, організуючий і регулюючий вплив людей на власну суспільну, колективну і групову життєдіяльність, який здійснюється як безпосередньо (у формах самоуправління), так і за допомогою спеціально створених структур (держави, громадських об'єднань, партій, спілок, асоціацій, фірм тощо)
Міське самоврядування	– публічна, професійна, політично неупереджена діяльність із практичного виконання завдань і функцій держави
Публічна адміністрація	– гарантоване державою право та реальна здатність територіальної громади – жителів села чи добровільного об'єднання у сільську громаду жителів кількох сіл, селища, міста – самостійно або під відповідальність органів та посадових осіб місцевого самоврядування вирішувати питання місцевого значення в межах Конституції і законів України
Публічна служба	– місцевий орган виконавчої влади, який входить до системи органів виконавчої влади і в межах своїх повноважень здійснює виконавчу владу на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці, а також реалізує повноваження, делеговані йому відповідною радою
Публічне адміністрування	– вид політико-правової реформи, що здійснюється у сфері виконавчої влади і стосується як її організаційної структури, функцій, кадрового забезпечення, так і взаємовідносин із місцевим самоврядуванням
Служба в органах місцевого самоврядування	– особливий та самостійний різновид діяльності держави, що здійснює окрема система спеціальних державних органів – органів виконавчої влади

Управління	– громадянин України, який займає посаду державної служби в органі державної влади, іншому державному органі, його апараті (секретаріаті), одержує заробітну плату за рахунок коштів державного бюджету та здійснює встановлені для цієї посади повноваження, безпосередньо пов'язані з виконанням завдань і функцій такого державного органу, а також дотримується принципів державної служби
------------	--

Заняття 2.

Наведіть у таблиці, поданій нижче, перелік основних теорій та шкіл публічного адміністрування у хронологічній послідовності їх виникнення та становлення

Школа управління	Період становлення та розвитку	Основні ідеї	Представники

Заняття 2. Надати есе на тему "Бюрократія: неминуче або штучне?". Розглянути бюрократію у межах кожного з трьох основних підходів її характеристики.

Заняття 2."Сучасні підходи в оцінюванні бюрократії". Сформулювати найрозповсюдженіші підходи до бюрократії, заповнивши табл. 11.2.

Таблиця 11.2

Підходи в оцінюванні бюрократії

Назва підходу	Коротка характеристика	Переваги	Недоліки	Приклад
1.				
2.				
3.				

Заняття 7.

Проаналізуйте вітчизняне законодавство у сфері публічного адміністрування щодо запровадження принципів належного управління (урядування).

8. Самостійна робота

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Тема 1. Теоретико-методологічні основи публічного адміністрування як дисципліни, науки і наукового напрямку	4
2	Тема 2. Управління суспільством як головне призначення	4

	публічного адміністрування	
3	Тема 3. Закон синергії як загальний закон публічного адміністрування	4
4	Тема 4. Закон необхідності посилення регулювання та управління соціальними процесами в контексті процесів самоорганізації	4
5	Тема 5. Загальносистемні методологічні принципи самоорганізації публічного адміністрування	4
6.	Тема 7. Основоположні ідеї та моделі теорії публічного управління	4
7.	Тема 8. Моделі теорії публічного управління	4
8.	Тема 9. Публічне адміністрування як системне суспільне явище	4
9.	Тема. 10. Європейські школи державного управління	4
10.	Тема 11. Школа науки управління, або кількісний підхід	4
11.	Тема 12. Підхід з погляду «чутливої» адміністрації, поліцентризму, «плоских» структур.	4
12.	Тема 13. Британська школа публічного управління	4
	Разом	48

9. Індивідуальні завдання

Навчальними робочими планами не передбачені індивідуальні завдання студентів з усіх напрямів підготовки економічних спеціальностей.

Теми індивідуальних завдань.

1. Співвідношення публічного управління та адміністрування.
2. Католицька церква як засновник формальних адміністративних структур.
3. Дослідження теорії публічного адміністрування в роботах значних мислителів нового часу (Джон Локк, Ш.-Л. Монтеск'є, Ж. Ж. Руссо, А. Сміт, А. Фергюсон та ін.).
4. Основні теорії управління суспільством
5. Джерела ідей управління суспільством і країною. Формування та розвиток теорій управління суспільством і країною.
6. Основні теорії та школи управління суспільством і країною другої половини XX століття.
7. Японський варіант людських стосунків.
8. Соціально-інженерний та гуманітарний підходи.
9. Публічне управління в контексті неокласичної теорії.
10. Концепція раціонального вибору та "новий менеджери́зм".
11. Джерела ідей управління суспільством і країною сягають часів Платона, Сократа та ін.
12. Теорії суспільної угоди та природного права, державне та суспільне управління набувають раціонального пояснення У XVII ст. Гуго Гроцій, Томас Гоббс, Джон Локк, Бенедикт Спіноза та ін.

13. Новоевропейський етап державного управління, становлення розвитку правової держави з одночасним розмежуванням політики та економіки.
14. Перші спроби наукового обґрунтування державного управління камералістами Німеччини і Австрії.
15. Теоретичні розробки адміністративно- державного управління В. Вільсона (1887 р.).
16. Дієва модель бюрократії для демократичного суспільства, у XVII ст. Гуго Гроцій, Томас Гоббс, Джон Локк, Бенедикт Спіноза та ін.
17. Модель "ідеальної бюрократії" (бюрократичної організації) М. Вебера.
18. Короткий історичний огляд формування та розвитку теорій управління суспільством і країною.
19. Класична школа.
20. Школа людських стосунків.
21. Школа «суспільного вибору».
22. Школа «соціології організацій» та когнітивний підхід до державного управління.
23. Наукові теорії та школи публічного управління XX ст.
24. Класична школа: А. Файоль, Л. Уайт, Л. Урвік, Дж. Муні, Т. Вулзи.
25. Напрямок в теорії адміністративно-державного управління, представники якого концентрували увагу на вивченні організаційних структур, їх ієрархії, взаємодії інформаційних потоків, статусу службовців різних рівнів, нормативного врегулювання всіх аспектів діяльності органу управління.
26. Школа людських стосунків М. Фоллет, А. Маслоу, Е. Мейо, У. Мерфі.
27. Державне управління в європейському підході.
28. Александр Франсуа Вів'єн (Франція), термін "державне управління".
29. Німецький підхід, завдання і функції державного управління.
30. Школа «суспільного вибору» Г. Таллок, Е. Даунс, В. Нісканен та ін.
31. Школа «соціології організацій» М. Крозьє, Ж.-К. Теніг, Е. Фрідбер та ін.
32. «Когнітивний підхід» Б. Жобер, П. Мюллер
33. «Інституціоналізм» та «неоінституціоналізм».
34. Структурно-функціональний підхід до розуміння публічного адміністрування.
35. Системний підхід до розуміння публічного адміністрування.
36. Психологічний підхід до розуміння публічного адміністрування.
37. Соціально-інженерний підхід до розуміння публічного адміністрування. Гуманітарний підхід до розуміння публічного адміністрування.
38. Методологічні підходи: соціально-інженерний та гуманітарний.
39. Публічне управління – «неокласична економіка» («економічний раціоналізм»).
40. Взаємини людей у процесі їх спільної праці (20-ті рр. XX ст.).

41. Повна перебудова системи управління, проведення в державному управлінні перерозподілу функцій між державою і бізнесом за рахунок координуючої ролі держави (30-ті рр. XX ст.).
42. Нерозділена політика і управління (50-ті рр. XX ст.).
43. Системний аналіз як науковий метод вивчення і удосконалення складних систем.
44. Менеджмент як інструмент для більш широкого залучення виконавців у процес управління,.
45. Диференційованість системи управління (управління, застосовне для однієї системи, не застосовне для іншої, навіть якщо остання менше за масштабом) (60-і рр. XX ст.).
46. Характеристика державного управління в контексті теорії систем управління. Вироблення розуміння механізмів державного керівництва.
47. Розгляд адміністративного управління в контексті адміністративного права.
48. Партисипативний менеджмент, партисипативне управління, корпоративне управління, залучення громадськості, адміністративно-державного управління. Адміністративно-територіального управління, публічного управління менеджмент в публічному управлінні для підвищення організованості, ефективності діяльності, її впорядкованості.
49. Регіонально-адміністративний менеджмент, який співвідноситься з категорією «регіональне управління» і розуміється як управління певними адміністративно-територіальними одиницями (з 2000 р. XXI ст.).
50. Політична арифметика В. Петті, Дж. Граунт.
51. Соціальна фізика А. Кетле.
52. Моральна статистика А. Геррі, Дж. Кей- Шаттлуорт, Е. Чедвік, Л. Віллерме.
53. Раціональний вибір у соціальних науках. Дія ринкових принципів у працях таких вчених: Дж. Бьюкенена, Е. Даунса, Ф. Тейлора, Й. Шумпетера та ін.
54. Вплив теорій та концепцій галузей науки на публічну сферу
55. Синергетичний ефекти соціальної сфери.
56. Дія ринкових принципів у політичній сфері.
57. Бюрократія як наукова категорія. Основні ознаки та атрибути бюрократії.
58. Теорія бюрократії М. Вебера. Сучасні підходи в оцінюванні бюрократії.
59. Політизація вищого чиновництва. Публічна служба.
60. Бюрократія при деспотичному правлінні.
61. Організація та функціонування публічної служби.

10. Методи навчання

Основними формами організації навчального процесу в умовах кредитно-трансферної системи (ECTS) при вивченні дисципліни «Еволюція публічного

управління» є лекційні, семінарські заняття, самостійна робота студентів, консультації.

Лекція – основна форма проведення занять, при проведенні якої використовуються: словесні методи (пояснення, бесіда, лекція), наочні методи (ілюстрація, демонстрація), індуктивний, дедуктивний методи для більш якісного засвоєння студентом тем дисципліни. Це схеми, дані статистичного щорічника України, діаграми, таблиці, а також дані, що офіційно публікуються в періодичних виданнях (наукових збірниках, економічних журналах, газеті «Урядовий кур'єр»). Передбачається також в процесі лекцій концентрувати увагу студентів на новому, сучасному матеріалі, що не знайшов відображення в підручниках; сучасних статистичних даних регіонів України. Особливо звертається увага на проблемних питаннях регіональної економіки.

Основним методом при проведенні семінарських занять – це організація дискусії навколо визначених тем, до яких студенти готують тези, реферати виступів на підставі індивідуально виконаних завдань.

На кожному практичному занятті оцінюється підготовлені студентом реферати, їх виступи, активність у дискусії, уміння формулювати і висловлювати свою позицію. Оцінки за кожне семінарське заняття вносяться у журнал обліку роботи викладача і в журнал обліку успішності студентів.

Отримані студентом оцінки за окремі семінарські заняття враховуються при виставленні підсумкової оцінки з навчальної дисципліни.

11. Контроль знань

Оцінювання якості знань студентів при вивченні дисципліни «Суспільно-економічні теорії публічного управління» за кредитно-трансферною системою здійснюється шляхом поточного, рубіжного та підсумкового (семестрового) контролю, за 100-бальною шкалою оцінювання, за шкалою ECTS, національною шкалою.

Об'єктом поточного контролю знань студентів протягом семестру є:

- систематичність підготовки та повнота відповідей з лекційного вивченого матеріалу (усне опитування);
- систематичність та активність роботи на семінарських заняттях (підготовка реферату, усне опитування, виступи);
- своєчасне виконання завдань для самостійного опрацювання та їх здача (усне опитування);
- виконання рубіжних завдань (тестування).

При контролі систематичності підготовки та повноти відповідей по теоретичному лекційному матеріалу оцінці підлягають рівень знань, продемонстрованих у відповідях з вивченого лекційного матеріалу та з питань до самоконтролю.

При контролі систематичності та активності на семінарських заняттях оцінці підлягають рівень знань, продемонстрований у відповідях і виступах, активність при обговоренні питань, що винесені на семінарські заняття, якість і змістовність підготовлених рефератів.

При контролі завдань для самостійного опрацювання оцінці підлягають рівень знань самостійно опрацьованих окремих питань.

Критеріями оцінки є: повнота розкриття питання; логіка викладення; культура мови; переконаність, уміння формулювати висновки, використання базової і допоміжної літератури.

Рубіжний контроль успішності навчання студентів враховує всі отримані оцінки під час проведення всіх видів аудиторних занять і проводиться відповідно до графіку освітнього процесу – в період контрольних тижнів.

Об'єктом оцінювання при проведенні рубіжного контролю успішності виступають: навчальна дисципліна: активність, своєчасне проходження контрольних заходів, відвідання занять студентом, міра засвоєння ним теоретичних знань, його здатність до самостійної роботи тощо. Оцінка за кожний рубіжний контроль носить комплексний характер і враховуються результати навчальної роботи студента протягом семестра.

Семестровий підсумковий контроль проводиться у формі семестрового екзамену по білету, або письмово у формі тестування. Екзаменатор має право виставляти окремим студентам в якості заохочення за активну роботу протягом семестру екзаменаційну оцінку за результатами рубіжних контролів без складання екзамену. При цьому максимальна оцінка, що виставляється без складання екзамену обмежується оцінкою «добре». Для отримання оцінки «відмінно» обов'язковим є здавання екзамену.

Критерії оцінки іспиту:

оцінку «відмінно» (90-100 балів, А) заслуговує студент, який:

- всебічно, систематично і глибоко володіє навчально-програмовим матеріалом;

- вміє самостійно виконувати завдання, передбачені програмою, використовує набуті знання і вміння у нестандартних ситуаціях;

- засвоїв основну і ознайомлений з додатковою літературою, яка рекомендована програмою;

- засвоїв взаємозв'язок основних понять дисципліни та усвідомлює їх значення для професії, яку він набуває;

- вільно висловлює власні думки, самостійно оцінює різноманітні життєві явища і факти, виявляючи особистісну позицію;

- самостійно визначає окремі цілі власної навчальної діяльності, виявив творчі здібності і використовує їх при вивченні навчально-програмового матеріалу, проявив нахил до наукової роботи.

оцінку «добре» (82-89 балів, В) – заслуговує студент, який:

- повністю опанував і вільно (самостійно) володіє навчально-програмовим матеріалом, в тому числі застосовує його на практиці, має системні знання в достатньому обсязі відповідно до навчально-програмового матеріалу, аргументовано використовує їх у різних ситуаціях;

- має здатність до самостійного пошуку інформації, а також до аналізу, постановки і розв'язування проблем професійного спрямування;

- під час відповіді допустив деякі неточності, які самостійно виправляє, добирає переконливі аргументи на підтвердження вивченого матеріалу;

оцінку «добре» (74-81 бал, C) заслуговує студент, який:

- в загальному роботу виконав, але відповідає на екзамені з певною кількістю помилок;

- вміє порівнювати, узагальнювати, систематизувати інформацію під керівництвом викладача, в цілому самостійно застосовувати на практиці, контролювати власну діяльність;

- опанував навчально-програмовий матеріал, успішно виконав завдання, передбачені програмою, засвоїв основну літературу, яка рекомендована програмою;

оцінку «задовільно» (64-73 бали, D) – заслуговує студент, який:

- знає основний навчально-програмовий матеріал в обсязі, необхідному для подальшого навчання і використання його у майбутній професії;

- виконує завдання, але при рішенні допускає значну кількість помилок;

- ознайомлений з основною літературою, яка рекомендована програмою;

- допускає на заняттях чи екзамені помилки при виконанні завдань, але під керівництвом викладача знаходить шляхи їх усунення.

оцінку «задовільно» (60-63 бали, E) – заслуговує студент, який:

- володіє основним навчально-програмовим матеріалом в обсязі, необхідному для подальшого навчання і використання його у майбутній професії, а виконання завдань задовольняє мінімальні критерії. Знання мають репродуктивний характер.

оцінка «незадовільно» (35-59 балів, FX) – виставляється студенту, який:

- виявив суттєві прогалини в знаннях основного програмового матеріалу, допустив принципові помилки у виконанні передбачених програмою завдань.

оцінку «незадовільно» (35 балів, F) – виставляється студенту, який:

- володіє навчальним матеріалом тільки на рівні елементарного розпізнавання і відтворення окремих фактів або не володіє зовсім;

- допускає грубі помилки при виконанні завдань, передбачених програмою;

- не може продовжувати навчання і не готовий до професійної діяльності після закінчення університету без повторного вивчення даної дисципліни.

При виставленні оцінки враховуються результати навчальної роботи студента протягом семестру.

Критерії оцінки заліку:

- **«зараховано»** – студент має стійкі знання про основні поняття дисципліни, може сформулювати взаємозв'язки між поняттями.

- **«незараховано»** – студент має значні пропуски в знаннях, не може сформулювати взаємозв'язку між поняттями, що вивчаються в курсі, не має уявлення про більшість основних понять дисципліни, що вивчається.

Шкала оцінювання: національна та ЄКТС

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ЄКТС	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
90-100	A	відмінно	зараховано
82-89	B	добре	
74-81	C		
64-73	D	задовільно	
60-63	E		
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
1-34	F	незадовільно з обов’язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов’язковим повторним вивченням дисципліни

Критерії оцінювання результатів виконання всіх видів контрольних завдань доводяться до відома студентів перед початком вивчення кожного рубіжного контролю і дублюються напередодні проведення рубіжного контролю.

Перелік питань, що охоплюють зміст робочої програми дисципліни «Суспільно-економічні теорії публічного управління» і з яких складаються екзаменаційні білети для студентів у випадках складання ними екзаменів:

1. Публічне управління: поняття та наукові засади.
2. Принципи і закони публічного управління.
3. Школа наукового управління
4. Предметна область теорії публічного управління
5. Поняття, завдання та функції публічного управління
6. Зміст публічного управління
7. Принципи публічного управління
8. Школа «наукового менеджменту» Ф. Тейлор.
9. Новаторські діяльності Г. Гантта, Ф. Гілбрет і Л. Гілбрет, М. Фоллет, Р. Робб, Г. Хопф, О. Шелдона.
10. 14 принципів управління А. Файоля.
11. Теорія бюрократії державного управління.
12. Школа людських відносин
13. Теорія бюрократії державного управління. «Ідеальна бюрократія М. Вебера.»
14. Поділ політичної й управлінської сфери, В. Вільсон
15. Дихотомія політики й адміністрування
16. Створення школи людських стосунків: Мері Паркер Фолет та Елтона Мейо.

17. Дослідження Абрахама Маслоу.
18. Д. Мак-Грегор «Людський бік підприємства», «теорія мотиваційної гігієни» Ф. Герцберга.
19. Біхевіористична школа, наука про поведінку
20. Біхевіоризм - наука про поведінку.
21. Представники поведінсько-біхевіористського напрямку: Дж. Уотсон, Крис Арджіріс, Ренсіс Лайкерт, Дуглас МакГрегор та Фредерік Герцберг.
22. Школа поведінських наук.
23. Школа науки управління, або кількісний підхід
24. Кількісний підхід (школа науки управління) (1950 рр. – наш час)
25. Кількісні методи – «дослідження операцій».
26. Модель ситуації.
27. Дорожня карта.
28. Європейські школи державного управління
29. Теорія адміністративно-державного управління у Великій Британії
30. Соціологічний метод державного регулювання у Великобританії
31. Економічний метод державного регулювання у Великобританії
32. Розвиток адміністративної науки в Німеччині
33. Теорія адміністративно-державного управління в Німеччині
34. Наука державного управління у Франції
35. Новий публічний менеджмент як одна із моделей організації системи державного управління
36. Організація процесу державного (публічного) управління
37. Організація процесу державного (публічного) управління
38. «У пошуках ефективного управління», автори - Т. Пітерс і Р. Уотермен
39. Загальні принципи організації державного управління в рамках моделі «нового державного менеджменту», автори - Д. Осборн і Т. Геблер
40. Економічна (маркетизація) й організаційна (дебюрократизація) тенденції нового державного менеджменту
41. Три «е» (економія, енергійність та ефективність)
42. Основні сучасні теорії управління суспільством
43. Джерела ідей управління суспільством і країною.
44. Формування та розвиток теорій управління суспільством і країною.
45. Основні теорії та школи управління суспільством і країною другої половини ХХ століття.
46. Японський варіант людських стосунків.
47. Соціально-інженерний та гуманітарний підходи.
48. Публічне управління в контексті неокласичної теорії.
49. Концепція раціонального вибору.
50. "Новий менеджеризм".
51. Публічне управління в системі знань.
52. Публічне управління як навчальна дисципліна.
53. Державне управління як системне суспільне явище.
54. Сутність, зміст та специфіка державного управління.

55. Принципи державного управління.
56. Державне управління й людина.
57. Особистість, її права й обов'язки стосовно держави.
58. Державне управління й колектив.
59. Державне управління й суспільство.
60. Публічна сфера і публічна політика.
61. Дія ринкових принципів у політичній сфері.
62. Функціональна структура державного управління.
63. Форми діяльності публічної адміністрації.
64. Бюрократія як наукова категорія.
65. Сучасні підходи в оцінюванні бюрократії.
66. Становлення та розвиток поглядів щодо публічного адміністрування.
67. Вплив В. Вільсона на розвиток теорії управління (державного управління, публічного адміністрування).
68. Теорія бюрократії М. Вебера.
69. Види шкіл публічного адміністрування та їх вчення (школа наукового управління; класична (адміністративна) школа управління; теорія «раціональної бюрократії»; школа людських стосунків; системний та ситуаційний підходи та ін.).
70. Модель публічного адміністрування «Old Public Management».
71. Модель публічного адміністрування «New Public Management».
72. Модель публічного адміністрування «Good Governance».
73. Менеджералізм і неоменеджералізм у державному управлінні.
74. Досвід реалізації моделі «New Public Management» на національному, регіональному та місцевому рівнях.
75. Європейська доктрина належного публічного управління.
76. Сутність та значення принципів належного управління (good governance).
Транспарентність публічного адміністрування.
77. Сучасні тенденції у публічному адмініструванні.
78. Поняття європейського адміністративного простору.
79. Імплементация чинних моделей управління в українську практику.
80. Цілепокладання та «дерево цілей» в публічному адмініструванні.
81. Завдання публічного адміністрування.
82. Поняття та риси функцій публічного адміністрування.
83. Підходи до класифікації функцій публічного адміністрування.
84. Публічне адміністрування як процес розробки, прийняття та виконання управлінських рішень. Управлінське рішення, його зміст та особливості.
Управлінський цикл. Процес прийняття рішень.
85. Види шкіл публічного адміністрування.
86. Школа наукового управління.
87. Класична (адміністративна) школа управління.
88. Розкрити поняття «Дослідження операцій».
89. Об'єкти теорії «дослідження операцій». Мета «Дослідження операцій».
90. Основні задачі вивчення дисципліни «Дослідження операцій».

91. Від чого залежить результат операцій?
92. Які рішення вважають оптимальними?
93. Розкрити поняття «системний підхід», що він собою представляє?
94. Навести приклади моделі. Економіко-математична модель.
95. Які існують типові моделі дослідження операцій?
96. Які етапи повинен вміщати типовий процес?

Приклади тестових завдань до екзамену

- 1) В якій країні була «Природність» як наука про управління державою, яка визначала правила управління та ідеальні завдання держави?
 - a) Давній Греції
 - b) Китаї
 - c) Київській Русі
 - d) США
 - e) всі відповіді вірні

- 2) Перші спроби наукового обґрунтування державного управління були зроблені?
 - a) науковцями з управління фінансами США XIX ст.
 - b) науковцями з управління людськими ресурсами Європи XX ст.
 - c) науковцями з муніципального управління Франції XIX ст.
 - d) камералістами Австрії та Німеччини у XVII ст.
 - e) науковцями з управління матеріальними ресурсами XX ст.

- 3) Kameralien у перекладі з німецької означає-?
 - a) «наука управління фінансами»
 - b) «наука управління людськими ресурсами»
 - c) «наука муніципального управління»
 - d) «наука державного управління»
 - e) всі відповіді вірні

- 4) Камералістами Австрії та Німеччини у XVII ст. були зроблені?
 - a) перші спроби наукового обґрунтування державного управління
 - b) спроби наукового обґрунтування управління фінансами
 - c) наукове обґрунтування управління персоналом
 - d) наукове обґрунтування управління витратами підприємств
 - e) всі відповіді вірні

- 5) У 1707 році вийшла книга «Трактат про поліцію» Ніколаса де ля Маре-це
 - a) Перша публікація з історичних наук
 - b) Перша публікація з економічних наук
 - c) Перша публікація з камеральних наук
 - d) Перша публікація з науки про фінанси

е) всі відповіді вірні

6) Найвідомішим ученим-камералістом вважається

- а) Макіавеллі
- б) Монтеск'є-письменник
- в) Гоббс -філософ
- г) Лоренц Штейн - професор університету у Кіллі
- е) Дж. Руссо-філософ

7) Автор «Теорія державного управління» у 8-ми томах (1866-1884 р.р.)?

- а) Макіавеллі - політик
- б) Монтеск'є
- в) Лоренц Штейн - професор університету у Кіллі
- г) Гоббс-філософ
- е) Дж. Руссо -філософ

8) У якій країні у другій половині ХХ ст. сформувалася нова галузь знання - політичне управління?

- а) у Греції
- б) у США
- в) в Україні
- г) у Франції
- е) в Англії

9) Яка нова галузь знання сформувалася у другій половині ХХ ст. у США, на стиках предметних полів трьох блоків соціально-гуманітарних дисциплін: 1) соціально-політичного; 2) когнітивно-епістемологічного; 3) менеджерського?

- а) «Трактат про поліцію»
- б) державне управління
- в) політичне управління
- г) камералістика
- е) муніципальне управління

10) У другій половині ХХ ст. у США сформувалася нова галузь знання - політичне управління, що утворилося на стиках таких предметних полів:

- а) трьох блоків соціально-гуманітарних дисциплін: 1) соціально-політичного; 2) когнітивно-епістемологічного; 3) менеджерського
- б) двох блоків соціально-гуманітарних дисциплін: 1) соціально-політичного; 2) когнітивно-епістемологічного
- в) соціально-політичного блоку та менеджерського
- г) гуманітарних дисциплін: когнітивно-епістемологічних та менеджерських
- е) всі відповіді вірні

13. Рекомендована література

Базова

1. Бакуменко В. Д. Особливості публічного управління та адміністрування: навч. посіб. / В. Д. Бакуменко, І. С. Бондар, В. Г. Горник [та ін.]. – Київ : Ліра-К, 2017. – 256 с.
2. Глосарій Програми розвитку ООН [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.unpan.org/Directories/ UNPublicAdministrationGlossary/>
3. Гончарук Н. Т. Вітчизняний досвід здійснення адміністративної реформи в Україні [Електронний ресурс] / Н.Т. Гончарук. – Режим доступу: <http://www.kbuara.kharkov.ua/e-book/putp/2010-2/doc/1/02.pdf>
4. Європейська хартія місцевого самоврядування [Текст] – Режим доступу : http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/994_036.
5. Конституція України (Основний Закон) [Текст] : зі змінами та доповненнями від 8.12.2004 р. – Харків : Фоліо, 2005. – 48 с.
6. Основи публічного адміністрування: навч.-метод. посіб. / уклад.: Н. П. Матюхіна, М. С. Ковтун, О. М. Соловйова та ін. – Харків : Нац. юрид. ун-т ім. Ярослава Мудрого, 2016. – 79 с.
7. Про державну службу [Електронний ресурс] : закон України від 10 грудня 2015 р. № 889-VIII. – Режим доступу : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/889-19> – Заголовок з екрана.
8. Про місцеве самоврядування [Електронний ресурс] : закон України від 21.05.1997 р. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/280/97-%D0%B2%D1%80>.
9. Про місцеві державні адміністрації [Електронний ресурс] : закон України від 9.04.1999 р. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/586-14>.
10. Про службу в органах місцевого самоврядування [Електронний ресурс] : закон України від 7.06.2001 р. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2493-14>.
11. Публічне управління та адміністрування в умовах інформаційного суспільства: вітчизняний і зарубіжний досвід: монографія / за заг. ред. С. Чернова, В. Воронкової, В. Банаха, О. Сосніна, П. Жукаускаса, Й. Ввайнхардт, Р. Андрюкайтене; Запоріж. держ. інж. акад. – Запоріжжя: ЗДІА, 2017. – 602 с.
12. Чернов С. І. Публічне адміністрування: курс лекцій / С .І. Чернов, С. О. Гайдученко; Харк. нац. ун-т міськ. госп-ва ім. О. М. Бекетова. – Харків : ХНУМГ, 2014. – 97 с.
13. Шатило О. А. Публічне адміністрування» (для студентів спеціальностей «Менеджмент організацій і адміністрування» та «Менеджмент зовнішньоекономічної діяльності») / О. А. Шатило; Житомирський державний технологічний університет. – Житомир : Кафедра менеджменту організацій і адміністрування ЖДТУ, 2014. – 51 с.
14. Ястремська О. М. Публічне адміністрування : навч. посіб. / О. М. Ястремська, Л. О. Мажник. – Харків : ХНЕУ ім. С. Кузнеця, 2015. – 132 с.

Базова

1. Алексеев В. М. Структури публічного управління в Україні: громадівські ради / В. М. Алексеев. - Чернівці : Технодрук, 2014. - 76 с.
2. Амосов О. Ю. Моделі публічного адміністрування (архетипова парадигма) / О. Ю. Амосов, Н. Л. Гавкалова // Публічне управління: теорія та практика : збірник наукових праць Асоціації докторів наук з державного управління. - Х. : Вид-во "ДокНаукДержУпр". - Спеціальний випуск. - Червень, 2013. - С. 6-13.
3. Англійсько-український словник термінів і понять з державного управління / [уклад. Г. Райт та ін.; пер. В. Івашка]. – К. : Основи, 1996. –128 с.
4. Андрианов В. Д. Бюрократия, коррупция и эффективность государственного управления: история и современность / В. Д. Андрианов. - 2-е изд., перераб. и доп. - М. : Волтерс Клувер, 2011. - 288 с.
5. Ардан Ф. Франція: [Державна](#) система. - М.: Юрид. літ. 1994.
6. Атаманчук Г. В. Теория государственного управления: учебник /Г. В. Атаманчук. – 2-е изд., стер. – М. : Омега-Л, 2011. – 525 с.
7. Афанасьев Вт Управління: Філософський енциклопедичний [словник](#). - С. 705; Його ж: Наукове управління суспільством. - М, 1973
8. Багній М. Державна реєстрація громадських об'єднань та благодійних організацій : практ. посіб. / М. Багній, Т. Яцків. - Львів, 2014. - 176 с.
9. Бакуменко В. Д. Формування державно-управлінських рішень: проблеми теорії, методології, практики : [монографія] / В. Д. Бакуменко. – К. : Вид-во УАДУ, 2000. – 328 с.
10. Большой толковый словарь русского языка / гл. ред. С. А. Кузнецов. - СПб. : Норинт, 2008. - 1536 с.
11. Бруснецова, Я. В. Місцеве самоврядування: термінологічний словник / Я. В. Бруснецова, В. В. Гнілорібов, Б. П. Гусак, В. .В. Зайчук та ін.; за заг. ред. В. М. Тихонова. – Харків: Фактор, 2011. – 240 с.
12. Василенко И. А. Государственное управление в странах Запада: США, Великобритания, Франция, Германия : учеб. пособ. / И. А. Василенко. - 2-е изд., перераб. и доп. - М. : Логос, 2000. - 200 с.
13. Вебер М. Вибрані [твори](#). М., 1994. С.345
14. Ведута Е. Н. Стратегия и экономическая политика государства / Е. Н. Ведута. - М. : Академический Проект, 2003. - 456 с.
15. Веснин В. Р. Основы менеджмента: учебник / В. Р. Веснин. – М. :Т. Д. Элит, 2001. – 440 с.
16. Воронкова В.Г. Менеджмент у державних організаціях / В.Г.Воронкова.- Київ: Професіонал, 2004.
17. Воронько О. А. Керівничі кадри: державна політика та система управління: навч. посіб. [для студентів, слухачів із спец. “Державне управління”, “Державна служба”] / О. А. Воронько. – К. : Вид-во УАДУ, 2000. – 156 с.
18. Гарнер Д. Великобританія: центральне і місцеве управління. - М.: Прогрес, 1982. - С.154

19. Голубева А. А. Оценка порталов органов государственного управления на основе концепции общественной ценности. Научные доклады / А. А. Голубева. - № 5(Р). - СПб. : НИИ менеджмента СПбГУ, 2007. - 40 с.
20. Государственное управление : основы теории и организации : [учебник] / [под ред. В.А. Козбаненко]. – М. : Статут, 2000. – 912 с.
21. Гриньова В. М. Державне регулювання економіки : підручник / В. М. Гриньова, М. М. Новікова. - К. : Знання, 2008. - 398 с.
22. Грицяк І. А. Управління в Європейському Союзі: теоретичні засади: [монографія] / І. А. Грицяк. – Київ: НАДУ, 2005. – 238 с.
23. Гусейнов А.А. Справедливість // Нова філософська енциклопедія: В 4 т. - М.: Думка, 2001. - Т. 3. - С. 765.
24. Демократичні засади державного управління та адміністративне право: монографія / за заг. ред. В. Б. Авер'янова. – Київ: Юрид. думка, 2010. – 496 с.
25. Державне управління : Європейські стандарти, досвід та адміністративне право / [В. Б. Авер'янов, В. А. Дерещ, А. М. Школик та ін.] ; за заг. ред. В. Б. Авер'янова. – К. : Юстиніан, 2007. – 288 с.
26. Державне управління в Україні. Наукові, правові, кадрові, організаційні засади: Навч. посіб. /За заг. ред. Н.Р. Нижник, В.М. Олуйка. – Львів, 2002. – 351 с.
27. Державне управління і менеджмент : [навч. посіб. у таблицях і схемах] / [Г. С. Одінцова, Г. І. Мостовий, О. Ю. Амосов та ін.] ; за заг. ред. д.е.н., проф. Г. С. Одінцової. – Х. : Вид-во ХарПІ УАДУ “Магістр”, 2002. – 492 с.
28. Державне управління та державна служба : словник-довідник / за ред. О. Ю. Оболенського. - К. : КНЕУ, 2005. - 208 с.
29. Державне управління: європейські стандарти, досвід та адміністративне право / В. Б. Авер'янов, В. А. Дерещ, А. А. Пухтецька та ін. – Київ: Юстиніан, 2007. – 288 с.
30. Державне управління: підручник / А. Ф. Мельник, О. Ю. Оболенський, А. Ю. Васіна. – Київ: Знання, 2009. – 582 с. 5
31. Дзюндзюк В. Б. Публічне адміністрування в Україні: навч. посіб. / В. Б. Дзюндзюк, Н. М. Мельтюхова та ін.; за заг. ред. В. В. Корженка, Н. М. Мельтюхової. – Харків : ХарПІ НАДУ “Магістр”, 2011. – С. 306.
32. Душкін В.Д. Навчально-методичні матеріали з дисципліни "Математичне моделювання". - Х.: Військ. ін-т ВВ МВС України, 2002.
33. Енциклопедичний словник з державного управління /Ю. В. Ковбасюк, В. П. Трощинський, Ю. П. Сурмін та ін. – К. : Вид-во НАДУ, 2010. – 820 с. – Режим доступу :<http://www.nbuv.gov.ua/books/2010/esdu/index.html>.
34. Енциклопедія державного управління. У 8 т. - Т. 8 : Публічне врядування / наук.-ред. кол. : В. С. Загорський [та ін.] - Львів : ЛРІДУ, НАДУ, 2011.-712 с.
35. Європеїзація публічного адміністрування в Україні в контексті європейської інтеграції : матеріали наук.-практ. конф. 17 груд. 2009 р., м. Дніпропетровськ / за заг. ред. Л. Л. Прокопенка. - Дніпропетровськ : ДРІДУ НАДУ, 2009. - 224 с.

36. Зверєв А.Ф. Теорії бюрократії: від М. Вебера до Л. фон Мизесу / / Радянська державна і право. 1992. № 1. С.543
37. Іванчук Н.В. Governance-парадигма: методологічний і практичний потенціал / / чиновник. - 2005. С.433
38. Кагановська Т. Є. Кадрове забезпечення державного управління в Україні: монографія / Т. Є. Кагановська. – Харків: ХНУ ім. В. Н. Каразіна, 2010. – 360 с.
39. Калихман И.Л. Сборник задач по математическому программированию. -М.: Высш. шк., 1974.
40. Кірмач А. В. Проходження державної служби: європейський досвід правового регулювання: [монографія] / А. В. Кірмач; відп. ред. В. Б. Авер'янов. – Київ: Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, 2011. – 192 с.
41. Малиновський В. Я. Державне управління: навч. посіб. / В. Я. Малиновський. – Київ: Атіка, 2009. – 608 с.
42. Мінаєва І.М. Складові поняття «публічна влада». Науковий вісник ХІРДУ 2008 (1), [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.kbuara.kharkov.ua/e-book/db/2008-1/doc/4/10.pdf>.
43. Надання публічних послуг органами державної влади та оцінка їх якості: навч. посіб. / В.М. Сороко; НАДУ при Президентіві України. – К.: НАДУ, 2008. – 104 с.
44. Нурієв Р. Теорія суспільного вибору / / Питання економіки. - 2003. - № 4. С. 465
45. Оболенський О.Ю. Державне управління та державна служба: сучасні напрями розвитку / Рецензенти М.П. Орзіх, А.Ф. Мельник. Одеса., 2003. – 320 с.
46. Ониськів М. М. Організаційно-правові питання адміністративної реформи в Україні: монографія / М. М. Ониськів. – Київ: Юрид. думка, 2010. – 196 с.
47. Падалко Г. В. Теорія служби в органах місцевого самоврядування в Україні: муніципально-правове дослідження: [монографія] / Г. В. Падалко. – Харків: Право, 2012. – 288 с.
48. Політологія. Узагальнюючий підручник. Лекція 4. Політика як соціальне явище, 2010 – [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://politics.ellib.org.ua/pages-76.html>.
49. Приходченко Л. Л. Забезпечення ефективності державного управління: теоретико-методологічні засади: [монографія] / Л. Л. Приходченко; Нац. акад. держ. упр. при Президентіві України, Одес. регіон. ін-т держ. упр. – Одеса: Оптимум, 2009. – 299 с.
50. Пролєєв С.В. Феномен влади: сутність, генезис, типи легітимації (соціально-філософський аналіз): дис... д-ра філос. наук: 09.00.03 / НАН України; Інститут філософії ім. Г.С.Сковороди. — К., 2006. — 440с.
51. Публічна адміністрація в Україні: становлення та розвиток / за заг. ред. А. В. Толстоухова, Н. Р. Нижник, Н. Т. Гончарук. – Дніпропетровськ : Монолит, 2010. – 400 с.

52. Публічна влада та управління: принципи і механізми реалізації: [монографія] / за заг. ред. Н. Р. Нижник. – Чернівці: Технодрук, 2008. – 432 с.
53. Публічна служба. Зарубіжний досвід та пропозиції для України: монографія / А. В. Кірмач, В. П. Тимошук, М. В. Фігель та ін.; за заг. ред. В. П. Тимошука, А. М. Школи-ка. – Київ: Конус-Ю, 2007. – 735 с.
54. Публічне управління : термінол. слов. / уклад. : В. С. Куйбіда, М. М. Білинська, О. М. Петроє та ін. ; за заг. ред. В. С. Куйбіди, М. М. Білинської, О. М. Петроє. – Київ : НАДУ, 2018. – 224 с.
55. Саханенко С.Є. Територіальні основи організації публічної влади в Україні: конспект лекцій. – Одеса: ОРІДУ УАДУ, 2003. – 194 с.
56. Словник термінів і понять з державного управління / уклад. В. Я. Малиновський. – Київ : Центр сприяння інституційному розвитку державної служби, 2005. – 254 с.
57. Сморгунов Л.В. Мережевий підхід до політики і управління / / Поліс. 2001. № 3. С.765
58. Сморгунов Л.В. Політичні [мережі](#), [інформаційні технології](#) та публічне управління: перехід від концепції «e-government» до «e-governance» / / Технології інформаційного суспільства: VIII Всеросійська об'єднана конференція: Тез. докл. - М., 2005.-С. С.345
59. Стейер Р., Беласко Д. [Управління](#): від старих форм до нових реальностей / / Сучасне управління. С.432
60. Теорія та історія державного управління: навч. посіб. / Г. С. Одінцева, В. Б. Дзюндзюк, Н. М. Мельтюхова та ін. – Київ: Професіонал, 2008. – 288 с.
61. Фрицький Ю. О. Теоретичні засади державної влади: Автореф. дис... д-ра юрид. наук. — К., 2009. — 38 с.
62. Шпакова Р.П. Макс Вебер, прочитаний сьогодні. СПб., 1997. С.543
63. Штоп Б. [Корпоративне управління](#) в ХХ ст.: [Історія](#) і перспектива / / Проблеми теорії і практики управління. 2000, № 1.С.231.

15. Інформаційні ресурси

1. <http://5fan.info/polyfsatyujgmeryfs.html>
2. [http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1035-2007-%D1%80 \](http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1035-2007-%D1%80)